

Sygn akt: I C 31/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017r.

Sąd Rejonowy w Kościerzynie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Ewa Bork - Aponowicz

Protokolant st. sekr. sądowy Alicja Zaborowska

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2017r. w Kościerzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej J. F. reprezentowanej przez matkę T. F.

przeciwko Szpitalowi (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Odstępuje od obciążenia powódki kosztami procesu, w tym także wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa, które przejmuje Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Kościerzynie.

/-/E. Bork - Aponowicz

Sygn. akt: I C 31/15

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki J. F. - T. F. w pozwie złożonym dnia 14 lutego 2013 roku domagała się zasądzenia od pozwanego Szpitala (...) w K. kwoty 20000 złotych tytułem odszkodowania oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu (...)w Szpitalu (...) na oddziale położniczym urodziła córkę J.. Obserwacje na oddziale noworodkowym wykazały ranę ciętą głowy w okolicach ciemienia tylnego wielkości 2 cm. Złożono szwy. Lekarze informowali, że rana powstała podczas porodu na główce dziecka, zasklepi się i nie pozostanie po niej ślad. Jednakże tak się nie stało, rana rośnie wraz z dzieckiem, wymagany jest przeszczep skóry głowy. W związku powiększeniem się blizn i oszpeceniem małoletniej oraz cierpieniem psychicznym i bólem, wniosła o wypłatę odszkodowania od pozwanego w wysokości 20.000 złotych.

(pозew k. 2-2v)

W odpowiedzi na pozew pozwany Szpital (...) w K. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że brak jest podstaw do uznania, że stan zdrowia małoletniej J. F. spowodowany był zawiniony działaniem pozwanego.

U małej nie stwierdzono rany ciętej, lecz w trakcie badania po porodzie w okolicy ciemieniowej stwierdzono płaską ranę (pęknięcie naskórka 2-3 cm). Mając na uwadze proces leczenia T. F. i małej J. F. brak jest podstaw do stwierdzenia, by miały miejsce jakiegokolwiek uchybienia ze strony pozwanego. Pozwany dołożył wszelkich starań i nie zaniedbał żadnej procedury przebiegu hospitalizacji zarówno powódki jak i jej matki.

(odpowiedź na pozew k. 15-17).

Sąd ustalił, co następuje:

Małolatka powódka J. F. urodziła się (...) w Szpitalu (...) w K. na oddziale położniczym. Ciąża przebiegała prawidłowo. Nie były przeprowadzane badania prenatalne. Poród był naturalny. Przedstawicielka ustawowa małej powódki T. F. nie była znieczulona w czasie porodu. W czasie porodu nie był przeprowadzony żaden zabieg chirurgiczny czy operacyjny. W czasie porodu było 2 lekarzy i 2 położne. Położna dokonała nacięcia krocza podczas porodu.

W czasie porodu dziecko nie było przemieszczane w macicy. Dziecko urodziło się prawidłowo wychodząc główką na zewnątrz. Nie używano w czasie porodu żadnych kleszczy.

Dziecko miało ranę na głowie na długości 2-3 cm, założono szwy. Rana była na czubku głowy, jej końce były w poprzek głowy. Małolatka na oddziale patologii noworodków otrzymała antybiotyk, który miał zapobiec zakażeniu skóry. Po opuszczeniu szpitala zgodnie z zaleceniami lekarza, rana była przemywana i pielęgnowana preparatami hipoalergicznymi, dbano też o wietrzenie oraz zachowanie czystości. Po zdjęciu szwów rana się zaczerwieniła i rozeszła. Rana była zaczerwieniona przez rok. Małolatka do drugiego roku życia skarżyła się na dolegliwości związane z raną.

Po zdjęciu szwów pozostała blizna, która miała się zagoić, jednakże to nie nastąpiło. W miejscu blizny i wokół niej pozostało miejsce nieporośnięte włosami.

Dokumentacja medyczna dotycząca momentu porodu została sporządzana po porodzie, po zakończonych czynnościach. Lekarz specjalista opatrzył ranę na główce małej, rana nie krwawiła. W zależności od głębokości rany lekarz decyduje o tym czy założyć szwy, czy nie. Charakter rany nie ma znaczenia dla kwestii założenia szwów. Założono powódce szwy. Obrzęk na główce czyli przedgłowie cofa się w zależności od wielkości tego obrzęku. Samo pęknięcie skórki nie likwiduje przedgłowia.

Uszkodzenia ciała noworodka, dotyczą urodzonych przez cięcie cesarskie, natomiast w trakcie porodów naturalnych uszkodzenia występują w trakcie porodów, w których zastosowano kleszcze lub próznociąg. W trakcie porodu w końcowej jego fazie zostały użyte nożyczki do nacinania krocza, których budowa nie pozwalała na uszkodzenie skóry noworodka.

Małolatka J. F. została skierowana na zabieg polegający na nadciągnięciu skóry na głowie miejscu blizny. Ten zabieg był przeprowadzany w Szpitalu (...) w G..

J. miała założone gęsto szwy w miejscu zszycia i po 30 dnia należało je zdjąć. Po operacji ranę pielęgnowała matka małej, przemywała ranę i nakładała gazik.

Żeby przeprowadzić operację lekarz musiał oczyścić głowę z włosów na większej przestrzeni i J. dotykając głowy płakała z przerażenia, że nie będzie miała włosów. Trwało to ponad miesiąc. Po zdjęciu szwów cały czas była przekonywana przez rodzinę, że teraz już będzie dobrze i włoski odrosną. W tej chwili już są krótkie włoski w tym miejscu. Do tej pory małolatka przeżywa, że nie ma włosków i trzeba ją uspokajać, że będą. J. ma starszą siostrę, która ma 13 lat. J. przez cały czas jest pod opieką matki i babci, bo w przedszkolu dzieci będą się wyśmiewać i źle psychicznie będzie znosiła swój wygląd. J. nie jest dzieckiem bezglutenowym, jednakże przez pewien okres wymiotowała 20 razy dziennie i miała biegunkę. Było tak od urodzenia i trwało to dwa lata. Wciąż jeszcze czasem zdarza jej się, że zwymiotuje. Obecnie u małej powódki miejsce po ranie jest nieowłosione i jest zakrywane długimi włosami.

Podczas pobytu małej w (...) Centrum (...) w G. zostało wykonane badania histopatologiczne fragmentu skóry. Na jego podstawie rozpoznano wrodzony niedorozwój skóry.

Małoletnia jest alergikiem, jest uczulona na nikiel.

Biegły z zakresu pediatrii i neonatologii w opinii z dnia 7 stycznia 2017 roku wskazał, że w trakcie porodu u noworodka wystąpił obrzęk skóry główki - przedgłowie. U małej stwierdzono wrodzony niedorozwój skóry. Rana która powstała na głowie małej powstała przed urodzeniem dziecka, bądź w wyniku pęknięcia chorobowo zmienionej skóry w czasie porodu. Mogło dojść do kontaktu nożyczek, którym nacinano krocze ze skórą noworodka zmienioną chorobowo, który mógł być wystarczającym do powstania pęknięcia. Powyższe patologiczne obrażenie nie było wynikiem nieprawidłowego działania personelu medycznego i zostało zaopatrzone zgodnie z zasadami sztuki medycznej.

(dowód:- dokumentacja lekarska k. 22-60,

- zeznania świadka L. M. k. 91-93,
 - zeznania świadka J. S. k. 93-94,
 - zeznania świadka M. P. k. 94-95,
 - dokumentacja medyczna z (...) k. 99,
 - dokumentacja medyczna z (...) k. 102,
 - dokumentacja medyczna k. 117,
 - protokół rozprawy z dnia 10 października 2014 r. k. 121-122,
 - zeznania świadka K. B. k. 121-122,
 - protokół rozprawy z dnia 20 marca 2015 r. k. 127-129
 - zeznania świadka M. B. (1) k. 128,
 - zeznania świadka A. C. k. 132-133,
 - opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej, pediatrii i neonatologii J. M. k. 160-163,
 - umowa o dostarczanie urządzeń medycznych k. 194-197,
 - protokół rozprawy z dnia 14.10.2016 r. k. 198,
 - zeznania powódki T. F. w charakterze strony k. 198
- w zw. z k. 71-73
- dokumentacja medyczna k. 205-220,
 - opinia uzupełniająca biegłego J. M. k. 237-239,
- dowód z akt I C 252/12
- dokumentacja fotograficzna k. 3,

- książeczka zdrowia dziecka k. 4-12,

- zaświadczenie lekarskie k. 13).

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w postaci dokumentów prywatnych złożonych przez strony w szczególności dokumentacji medycznej. Sąd nie znalazł z urzędu podstaw do ich podważania i uznał je za wiarygodne, nie były one też kwestionowane przez pozwanego. Ustalając okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia zawisłej sprawy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych- lekarza specjalisty położnictwa i chorób kobiecych i lekarza specjalistę pediatrii i neonatologii, a także dowód z przesłuchania w charakterze strony T. F. i świadków L. M., J. S., M. P., K. B. i M. B. (2).

Sporządzona przez biegłego sądowego - lekarza pediatrę i neonatologa J. M. opinia z dnia 18 listopada 2015 r., uzupełniona opiniami z dnia 7 stycznia 2017 r., zawiera stwierdzenia poparte rzeczową, logiczną i spójną argumentacją. Biegły wskazuje przesłanki swego rozumowania, a podstawę jego wnioskowania stanowią przede wszystkim posiadane przez niego wiadomości specjalne, które w oparciu o dokumentację zgromadzoną w aktach oraz wynik badania histopatologicznego skóry J. F. doprowadziły do konkluzji, iż rana powstała przed urodzeniem dziecka, bądź w wyniku pęknięcia chorobowo zmienionej skóry w czasie porodu. Obrażenie nie było wynikiem nieprawidłowego działania personelu medycznego, zostało zaopatrzone z przyjętymi zasadami sztuki medycznej. Uszkodzenie skóry nie spowodowało trwałego uszczerbku na zdrowiu dziecka, nie spowodowało także trwałego zeszpecenia.

W świetle sporządzonych opinii, mając na uwadze zgodność opinii z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego w zakresie wiadomości specjalnych, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich wniosków, Sąd uznał, iż ostatecznie i kategorycznie ustalono, że rana małej powódki nie była wynikiem nieprawidłowego działania personelu medycznego.

Wnioski zawarte w opinii nie budzą zastrzeżeń Sądu i zaliczył je do materiału dowodowego będącego podstawą ustaleń w niniejszej sprawie.

Natomiast zdaniem Sądu opinia sporządzona przez biegłego sądowego - specjalistę położnictwa i chorób kobiecych A. K. z dnia 11 września 2015 r. uzupełniona opiniami z dnia 10 czerwca 2016 r., oraz 1 listopada 2016 r., nie wskazała jednoznacznie okoliczności powstania rany. Okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie zostały jednoznacznie wyjaśnione w opinii i Sąd nie zaliczył jej w poczet materiału dowodowego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków L. M., J. S., M. P., K. B., M. B. (1), A. C., którzy to świadkowie opisali okoliczności porodu, stan małej powódki a także przedstawili procedury związane z postępowaniem w trakcie porodu jak również z opieką nad noworodkiem.

Zeznania świadków były spójne i logiczne, wzajemnie się uzupełniały i Sąd przydał im walor wiarygodności w całości, nie znajdując podstaw do ich zakwestionowania.

Zeznania te znajdują poparcie w całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Sąd nie dał wiary zeznaniom przedstawicielki ustawowej małej powódki - T. F., co do okoliczności powstania rany, gdyż nie znajdują one odzwierciedlenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Mając na uwadze powyższy stan faktyczny stwierdzić należy, iż kwestia sporna między stronami sprowadza się do odmiennej oceny, czy do zdarzenia doszło z winy pozwanego a w konsekwencji czy po stronie pozwanego powstał z tego tytułu obowiązek odszkodowawczy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Strona powodowa wystąpiła z pozwem przeciwko Szpitalowi, w którym przeprowadzono zabieg medyczny - poród. Podstawę odpowiedzialności placówki medycznej stanowi przepis art. 430 kc, w myśl którego kto na własny rachunek powierza wykonanie czynności osobie, która przy wykonywaniu tej czynności podlega jego kierownictwu i ma obowiązek stosować się do jego wskazówek, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną z winy tej osoby przy wykonywaniu powierzonej jej czynności. Z powyższej regulacji wynika zatem, iż przesłanki odpowiedzialności placówki medycznej to wyrządzenie szkody przez personel medyczny, zawinione działanie lub zaniechanie tego personelu, normalny związek przyczynowy pomiędzy tym działaniem lub zaniechaniem a wyrządzoną szkodą oraz wyrządzenie szkody przy wykonywaniu powierzonej czynności, przy czym do przypisania odpowiedzialności odszkodowawczej wystarczy choćby najmniejszy stopień winy (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 03.06.2014r. w sprawie I ACa 1494/13, Lex nr 1493819).

W okolicznościach niniejszej sprawy w dniu 8 lipca 2008 roku w trakcie porodu naturalnego urodziła się małaletnia powódka J. F.. Stwierdzono u małaletniej ranę na głowie, która nie krwawiła. Na ranę założono szwy, podano antybiotyk. Gdy dziecko rosło, rana i jej okolice pozostawały bez owłosienia. Przeprowadzono zabieg chirurgiczny, polegający na naciągnięciu skóry głowy na ranę. Na podstawie badania wycinka skóry, stwierdzono u małaletniej powódki wrodzony niedorozwój skóry.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki pozwalające na przypisanie pozwanemu zawinionego zachowania będącego źródłem szkody poniesionej przez powódkę, a tym samym brak podstaw do ustalenia odpowiedzialności pozwanego za szkodę.

Podkreślić należy, że z opinii sporządzonej przez biegłego J. M., jednoznacznie wynika, że powstanie rany nie było wynikiem nieprawidłowego działania personelu medycznego. Mając to na uwadze Sąd nie badał już zakresu odpowiedzialności w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (art. 444 kc).

Wobec powyższych stwierdzeń, a także mając na uwadze, iż obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc), Sąd ocenił, iż roszczenie strony powodowej o odszkodowanie z tytułu powstałej szkody nie jest uzasadnione i podlega oddaleniu.

Mając na uwadze powyższe, na mocy art. 430 kc a contrario Sąd orzekł, jak w punkcie I sentencji wyroku, oddalając powództwo.

Jednocześnie przepis art. 108 §1 kpc nakazuje Sądowi rozstrzygać o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu- stosownie do treści przepisu art. 98 §1 kpc- strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W niniejszej sprawie pozwana była zwolniona od kosztów sądowych w całości.

Mając to na uwadze Sąd na podstawie art. 102 kp.c w punkcie II sentencji wyroku odstąpił od obciążenia jej kosztami procesu, w tym także wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa, które przejął na Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Kościerzynie.

SSR Ewa Bork- Aponowicz